

Resebrev 5

Malmö 2007-08-28

Skeppshissen. Vi går in efter en pråm.

Inne i skeppshissen

Det här resebrevet skrivs i Malmö. Något måste alltså ha hänt med resplanen. Redan i första resebrevet skrev vi att resplanen mycket väl kan ändras med tiden. Men nu tar vi händelserna i tid och ordning.

Från Travemünde till Münster

Vi skickade masten med en lastbil från Travemünde till Port Napoleon. På så sätt fick vi en båt utan en massa bråte på däck. Det skulle också bli lättare att undvika skador i slussarna. När vi lämnade Lübeck en morgon var vi litet spända. Vi har ju hört så många historier om olika tabbar man kan göra i slussarna. Och den första dagen väntade 7 slussar. Det blev inte alls så dramatiskt. Den första slussen hade bara en lyfthöjd på en och en halv meter. Vi hade sällskap av två motorbåtar hela dagen.

Vi kunde slappna av och se oss omkring. Kanalen från Lübeck till Elbe är den äldsta av de tyska kanalerna. Här kunde vi se omgivningarna. Vi upptäckte att folk rastar sina hundar på kanalbankarna. Men hundägarna får inte vara ensamma. Joggare, cyklister och vanligt folk på promenad vinkade glatt åt oss. Och vi får inte glömma fiskarna. Gubbarna (inga damer) hade försett sig med all den utrustning som går åt för att dra upp några små ynkliga fiskar ur kanalerna. De hade ofta minst tre spön med fina rullar på. Eleganta spöhhållare höll spöna i position. Och fiskaren själv satt på hopfällbar stol med hållare för ölburk, knivar och all tänkbar utrustning. Utrustningskostnaden per kilo fångad fisk måste vara gigantisk. Marianne, som är fiskardotter, bedyrade många gånger att hon aldrig skulle äta en fisk som levat i det äckliga kanalvattnet.

Efter att vi korsat Elbe gick vi in i en av de yngsta kanalerna, Elbe-Seiten kanal. Den är bred och har höga vallar på sidorna. Vi såg inte vad som fanns på andra sidan vallarna. Ibland kände vi oss som om vi var mitt ute i ödemarken. Men eftersom vi ibland såg joggare, hundägare och cyklister utgick vi från att det fanns samhällen eller några hus på andra sidan.

Elbe-Seitenkanalen har en mycket annorlunda installation, en skeppshiss. I stället för att bygga ett antal slussar på en brant sluttning, har man byggt ett lyftverk, som lyfter båtarna 38 meter. Hissen består av två stora kar, som vardera är 100 meter långa och 12 meter breda. Efter det att man åkt in i ett av karet stängs det igen och karet med hela sitt innehåll av skepp och småbåtar lyfts upp på en helt annan nivå. Nu hade vi en fantastisk utsikt över det landskap vi just rest igenom.

Vi körde 23 mil på nästa kanal, Mittelland kanal. Eftersom båten går 8 kilometer per timme, så kan ju en sådan kanalfärd kännas ganska tjugig ibland. Vädret var ju ganska dåligt, så den delen av vår resa var ingen höjdare.

Det enda avbrottet i monotonin var pråmarna, som kommer ganska tätt. Antingen mötte vi dem eller blev vi omkörda av dem. Pråmarna är byggda för kanalerna, så de passar mycket bra in i slussarna. Dimensionerna står tydligt angivna på sidorna. De flesta var omkring 80 meter långa och 9 meter breda. Största delen är naturligtvis lastutrymme. Bakom detta finns en kommandobrygga, som i många fall går att höja och sänka. Allra längst bak finns bostad för folket ombord. Ibland kunde vi finna mycket mysiga fönster med fina gardiner och blommor i balkonglådor.

I slussarna har pråmarna alltid företräde. I mån av plats får fritidsbåtar åka in bakom pråmarna. Vi var ofta tre eller fyra småbåtar bakom skeppen. När pråmen skulle ut ur slussen fick vi ta oss i akt. Det blir väldiga vattenströmmar när en fartygspropeller rör om i en trång sluss. Vi väntade så länge vi kunde med att köra ut ur slussarna för att vattenvirvlarna skulle hinna lägga sig något innan vi släppte förtöjningarna.

Vänlighet vi mött

Vi minns med glädje alla trevliga människor vi mött. Varje gång vi kommit i en ny och okänd situation har någon med ett vänligt leende hjälpt oss tillrätta. Medseglare har gett oss råd i slussarna. Vi har inte alltid förstått orden, men med hjälp av gester har vi förstått vad de menat. Ett par exempel måste vi ge.

När vi förtöjt vid kanalkanten i Hannover visste vi inte åt vilket håll vi skulle gå för att finna en mataffär. Vi frågade en man, som rastade sina hundar. Han försökte förklara, men det blev inte så exakt. Vi fick veta huvudriktningen och det tackade vi för. Efter en kvart kom han tillbaka på cykel och hade med sig en karta över området där vi var. Den hade han skrivit ut från sin dator, och där hade han markerat båtens plats och mataffärens mm. Vi tackade och sa att han var en ängel. Nej, sa han, men jag är båtåkare.

Med hjälp av mannens karta såg vi att det var lätt att åka tunnelbana in till Hannovers centrum. När vi kommit in i tunnelbanevagnen kunde vi inte finna någon konduktör eller biljettautomat. Vi frågade ett ungt par. De förklarade att biljettautomaten sitter på perrongen. Det hade vi missat. Det gör inget, sa de, för vi har familjebiljett, och idag tillhör ni vår familj! De visade oss också vilken väg vi skulle ta för att enklast komma till centrum.

Vänliga seglare vi mött

I Lübeck mötte vi Kerstin och Göran, som varit nere på kanalerna för några år sedan. Vi hade några intressanta och lärorika samtal med dem. Det är väldigt kul att träffa personer, som vet vad de talar om.

I Lauenburg förtöjde vi vid en båtklubbs brygga. Efter en stund stannar en glad dam på bryggan och börjar prata med oss på svenska. Det var Monica, och snart kom också hennes man Curt. Vi fick en mycket kul och givande kväll tillsammans på en servering. De undrade om vi inte var litet sent ute på året. Marinorna i Frankrike stänger under hösten, och då är det svårare att få bra service. Och kylan drar ju söderöver, så det kan bli kallt. Det var första varningen vi fick.

Nästa varning fick vi av ett engelskt par, som bjöd in oss på ett glas i sin stora motorbåt. De hade flera års erfarenhet av kanalerna. De tyckte också att det kunde var lämpligt att fortsätta i vår, då vi förhoppningsvis har en varm sommar framför oss.

I Münster kom vi i samspråk med ett danskt par. De visste att floden Rhens vattenstånd är fyra meter högre än medelvattenståndet. Och då strömmar den mycket häftigt. Det är inte lämpligt att gå ut i den strömmen med en motorsvag liten båt och försöka hålla sig undan från den mycket livliga fartygstrafiken. Nedre delen av Rhen har en fartygspassage var tredje minut. De tipsade oss om ett varv, som har mycket gott rykte.

Avbrott i resan

Vi satte samman argument för och emot ett avbrott i resan. Vår försening i tidsplanen är ju ett mycket tungt argument. Förseningen beror inte bara på det dåliga vädret utanför södra Sverige och i Danmark utan också på det myckna regnandet i kanalerna. Vi var tvungna att stanna en dag ibland för att torka ur båten, då vi hade tillgång till landström och kunde köra kupévärmaren. Dessutom var det väldigt jobbigt att ständigt leva under regnskyddet över sittbrunnen. Man är ju så utsatt för fukten i en liten båt. Vi var väldigt trötta och behövde vila upp oss.

Flera andra seglare vi mött har berättat om hur vädret har ändrat deras planer. Därför känner vi oss inte så udda. Man måste ju böja sig för verkligheten.

Marinan i Fuestrup en mil norr om Münster är en mycket välskött anläggning med mycket god ordning på allting. Vi fick direkt förtroende för ägaren. Båten togs omhand av varvets personal på ett mycket professionellt sätt och ställdes i en vagga. Vi frostskyddade motor och toalett med glykol och sorterade ut vad vi skulle ha med oss hem till Sverige.

Måndagen den 27 augusti var båten övertäckt med presenning och klar för vintern. Sofia och Fredrik kom med bil och körde oss till Malmö. Just när detta skrivs bor vi hos dem och det kommer vi att göra en vecka framåt innan vi återvänder till trakterna av Norrköping.

Det innebär att vi kanske kommer att träffa några av våra läsare av resebrevet under vintern.

Det innebär också att detta är det sista resebrevet för den här säsongen.

Om vi får höra att det skulle finnas något intresse, så kanske vi fortsätter med resebrevet i vår, då vi börjar röra på båten igen.

Till dess Kära Läsare:

Ha en härlig höst!

God Jul!

Gott Nytt År!

Marianne och Roland

Inne i en 23 meter hög sluss.

Övernattning vid kanalkanten.